

Свим православним верницима члановима и симпатизаерима Српске
Радикалне странке честитамо славу Света Три Јерарха.

*„Толико нас има и толико имамо да нико не сме остати сам
и беспомоћан“*

Душко Радовић

**„ШТА ПРЕДСЕДНИК СУДА ИМА ДА
ПРОДА“**

Душко Радовић је рекао:

„Толико нас има и толико имамо да нико не сме остати сам и беспомоћан“

Не наводимо, ми српски радикали СО Сјенице, без разлога и без значаја претходни цитат, већ због потребе да људи уз нас и око нас схвате, да докле постојимо ми постојаће борба за правду, борба за истину, борба за опстанак и самоодржање.

Нећемо се овог пута протоколарно држати анализе проблема, наших начина и предлога за њихово решавање, нећемо се бавити радом надлежних структура ни појединаца у нашем граду, јер смо о томе и много пута и много тога рекли, а да нисмо не својом вољом и не својом неактивношћу успели да покренемо замајак ни привредног ни културног живота овог града.

Велики руски писац Толстој је рекао:

„Не верујте речима ни својим ни туђим, верујте делима и својим и туђим“

Општински одбор Српске радикалне странке Сјеница је сво ово време и свих ових година, било непосредно, било преко својих органа, појединаца и учешћа скоро свих својих чланова, покушавао и покушава да користећи, додуше малобројне, јавне наступе и трибине, укаже и докаже како би у овом граду и овој општини уз мало воље а пуно више рада и залагања свих структура овог града, могао живот ових људи и будућих генерација да се побољша, да се створи жеља и оживи нада, да ћемо у овом лепом граду, на овој лепој, пркосној и суровој ветрометини опстати и остати зарад гробова а због покољења и будућности која је пред свима нама.

Не желимо и нећемо се овог пута, ми српски радикали, освртати на рад појединаца и појединих предузећа јер би у тој оцени и процени и анализа и резултати били поражавајући, због тога што је све изузев најминималнијих услова живота, буквално на маргинама догађања.

Привредни ресурси у овом граду су и од могућег најминималније искоришћени.

Привреда је у колапсу изузев ситног приватног сектора, тзв. мале привреде, која на све више личи него на то што треба да јесте.

Здравство се углавном бори да пружи прву помоћ онолико колико може.

Култура и други елементи везани за исту постоје само теоријски.

Спорт је више пресинг и борба да именуично постоји.

Судство и остали органи извршне власти се уклапају у селокупно стање какво влада на на нивоу целе земље.

Криминал и њуди који се истим баве или су се бавили па сада само прудужили, је фаворизован и егзистира као битан фактор свакодневног живота, без изгледа и жеље да се истом у овом граду на сваки начин и по сваку цену стане крај.

Наш закључак као озбиљних људи који припадају озбиљној партији, могао би такође да се сажме у једној реченици, односно народној мудрости, која каже:

„За већину људи живот је као ружно време; стану и чекају да прође.“

За издавача

ОО СРС Сјеница

Шта председник суда има да прода

Сјеница је мала варош на Пештерској висоравни и тамо људи немају обичај да се често туже, осим ако не морају. Суд није затрпан тешким или бизарним споровима каквих је у палати правде у Београду на хиљаде. Зато се чини да је посао судије у Сјеници једноставан и лак. У малој вароши се малтене свако са сваким зна и традиционална правила чаршије имају већу снагу од било какве одлуке суда. Кад чаршија некога прогласи грешним, нема му спаса. На корзо се не излази до пролећа, а оно у овом хладном крају зна да потраје дуго, до лета.

Сви подлежу феномену паланачког обичајног права. Председник општине, државни чиновници, директори установа и предузећа, рудари, којих у овом крају није мало, па и судије. Новац јесте усвојен као платежно средство, али је натура и даље задржана као систем вредности. За кило варенике општински ћата ће да изда неко обично уверење, без уда мяса или пршуте са полеђине не иде се код лекара, поучан савет неких судија вреди једно јагње или кацу чувеног сира. Поклонопримаоци се излажу додатним издацима, јер прости сељани кад на пијачни дан, четвртком, сиђу у варош да обаве све кућевне послове, немају обичај да тутну и кило ракије.

Председник општинског суда у Сјеници однедавно је Момо Думић. Чаршија живи у увењу да су судије Дервиш Гашанин и Рифат Куртовић заправо прави председници суда, а да је Думић на тако важан положај постављен формално, од стране власти.

Могло би да се стекне погрешан утисак да су све стране задовољне, али нису. Дервишу и Рифату се замера што је у њихово време пљачкана "Весна", фабрика женског доњег веша, оближњи рудник угља и још много штошта. Нису достојни тако значајне финкције.

Да има правде, Думић не би био ни судија, а камоли председник суда, суров је став другог дела чаршије. Момо Думић је само три-четири године судија, али то није његова главна мана. Пре тога је био директор општинског Центра за социјални рад и ту установу је оставио у расулу.

Осамдесет одсто Думићевих пресуда поништио је Окружни суд у Новом Пазару и вратио на поновно одлучивање. Странке су се жалиле на елементарну пристојност представника судске власти, па се на његовим суђењима дешавало да му zazвони телефон. Судија је понекад усред суђења водио сочне телефонске разговоре како би фасцинирао странке. Мобилни телефон је за тамошње сељане још увек престижна технолошка алатка.

Данас се посредством општинског суда у Сјеници распродаје имовна пропалог пољопривредног комбината "Пештер" и других државних фирми како би се намирила потраживања поверилаца и радника. Магацини, продавнице, фарме некад угледне државне фирме олако прелазе у руке локалних новобогаташа и приватника као трајно власништво или под дугогодишњи закуп. Ни сви купци на тендерима нису једнаки. Онај ко пре аукције покаже веће интересовање код Думића, стиче већа права и, сразмерно улогу, бољу шансу да освоји простор. А чаршија је по правилу немилосрдна и ништа не прашта, чак и кад изгледа да је све по закону.

"Пештер", са огромним просторствима пашњака и ливада, где су некад напасане хиљаде оваца и крава музара, одакле је не тако давно стизао сир препознатљивог географског порекла, мења власништво за ситне паре. Народ верује да ће, као и пре, те одлуке општинских судија да поништи виши суд. Приватизација комбината вратиће се тако на почетак, али је обновљени тендер бесмислен. Сточни фонд ће већ бити уништен и поклан, а за малу продавницу у Штављу тек ће да се бије правна битка. Први дан после њене продаје уложена је жалба. У рударској варошици приватизација мале продавнице прворазредни је догађај. Препричава се као прелазак Бекама у Реал. Судија погрешно, те није погрешно, дао цабе, продао скупо, стрпаће га у апс, те неће ићи у затвор, у чији цеп иду паре и колико ће да кошта пиво код новог газде?!

Има више дилема него што је неопходно. Берза је берза и малу продавницу, по традиционалном духу вароши, сад може да купи најмање њих 50, сви они стижу у суд да се договоре и питају шта председник суда – још има да прода.

Дана **24.02.2006.** године због одуговлачења суђења др. Војиславу Шешељу одржаће се протесни митинг на Тргу Републике у 16 сати

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРС СЈЕНИЦА
 Канцеларија се налази у ул. Милорада
 Јовановића. Телефон: 020 / 741 – 201
Рад са странкама од 10 – 14 сати
Жалбе грађана могу се доставити у нашим
Просторијама сваким радним даном од 10 - 14 сати

Оснивач и издавач:
 Др. Војислав Шешељ
Главни и одговорни уредник:
 Елена Божић Талијан
Заменик главног и одговорног уредника:
 Марина Томан
Помоћник главног и одговорног уредника:
 Момир Марковић
Уредник специјалца:
 Милојица Каличанин
Редакција:
 Чланови Општинског Одбора српске радикалне странке Сјеница